

عمده ترین روش تقلب در صورت های مالی به صورت بیش نمایی داراییها و درآمد ها و یا کم نمایی بدهی ها و هزینه ها است. در بعضی موارد عکس موارد فوق رخ میدهد. یعنی با کم نمایی دارایی و بیش نمایی بدهی این اتفاق می افتد. در حالت کلی 5 روش تقلب در صورت های مالی وجود دارد.

- ثبت در آمد واهی: بدین معنی که بدون ارائه کالا و خدمات در دفاتر ثبت بدهکار و یا بستانکار خورده باشد. از نمونه های آن میتوان به مشتریان و فروشهای جعلی اشاره کرد. این نوع تقلب باعث افزایش دارایی و یا بیش نمایی سود خواهد شد.

- ارزیابی نادرست دارایی ها: از نمونه های این شیوه میتوان به بیش نمایی دارایی جاری مانند دستکاری حساب موجودیها نام برد. با بیشنمایی موجودی پایان دوره بهای تمام شده کالای فروش رفته کاهش یافته و در نهایت سود بیشتر از واقع نشان داده میشود. مورد دیگر ارزیابی نادرست دارایی ها و سرمایه ای کردن مخارج تحقیق و توسعه به جای هزینه منظور کردن آنهاست همچنین ثبت نکردن استهلاک دارایی مشهود و نامشهود، بیش نمایی دارایی ها در زمان تحصیل و ادغام ، نشان دادن دارایی ها در صورت های مالی ، در حالی که آن دارایی در حقیقت واقع در مالکیت واحد نیست از دیگر مواردیست که میتوان نام برد.

- حذف عمده بدهی ها و هزینه ها: از این موارد میتوان به ثبت نکردن حسابهای پرداختنی و سایر بدهی ها، ثبت کردن درآمد و سودهای تحقق نیافته و در نظر نگرفتن بدهی های حقوقی اشاره نمود.

- افشای ناکافی : افشا نکردن تغییر در رویه های حسابداری و یا هر اطلاعات با اهمیت دیگر که در صورت افشا بر نتایج صورت های مالی و تصمیم گیری استفاده کنندگان اثر میگذارد. از دیگر نمونه های آن میتوان به ارائه نادرست ماهیت عملکرد یک بنگاه ارائه نادرست تصمیم های مدیریتی و افشا نکردن کافی آنها اشاره نمود.

- استفاده نادرست از تفاوت زمانی : در این روش درآمد های دوره بعد را در دوره جاری شناسایی و در مقابل هزینه ای دوره جاری را به دوره یا دوره های بعد منتقل میکنند چرا که این پدیده باعث از بین رفتن نتایج عملیات عادی و عملکرد شرکتهای مذکور میگردد. این رسوایی مالی که باعث ایجاد شک در بازار سرمایه شده در مواردی باعث کاهش اعتماد بازار سرمایه و فعالان ، به اطلاعات گزارشهای مالی شده و در نهایت باعث به وجود آمدن بازار هایی با کارایی ضعیف گردیده است از طرفی با هر تقلبی که صورت میگیرد قابلیت اتکا ، کیفیت، شفافیت و یکپارچگی فرایند گزارشگری مالی تضعیف میشود و مجامع حرفه ای حسابداری تحت فشار قرار میگیرند به طوری که درستی و بی طرفی حرفه حسابرسی خدشه دار میشود و اعتماد عمومی و اطمینان به حرفه حسابرسی و حسابداری از بین میرود.

منبع : [فراپایام](#)